

ஸ்ரீ சத்ருவே நம: DALAYAN

சங்கற்பநிராகரணம்,

இந்நூல்

இராமானந்தசுவாமிகளால்

செய்யப்பட்டது.

இஃது,

திருத்தணிகைக் கந்தசுவாமியைப்

முன்னிலையில்

பாரிப்பாக்கம். வேலுமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னப்பட்டணம்

வாணி நிகேதனமென்கிற அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரொளத்திரிஸ் கார்த்திகை

உ

கடவுள் துணை.

சங்கற்ப நிராகரணம்,

வரலாறு.

உலகத்திலு் வெருசென்மங்களிலே வரு
 னுசிரமாதிகளுக்கு விகிதகருமங்களை யனுஷ்டி
 ட்டித்து நிஷ்காமியாய் சகலகருமங்களையும்
 ஈசுவராற் பணம்பண்ணி பரமேசுவரப் பிரசா
 தத்தினாலே சித்தசுத்தி நித்தியாநித்திய வஸ்து
 துவிலேகம் - இடபரவைராக்கியம் - சமாதிசா
 தன சம்பன்னுளாய் முமுட்சுக்களாய் சற்கு
 ருவைக்கண்டு வேதாந்தசிரவனாதிகள் பண்ணு
 கிற விவேகிகளிடத்திலே சைவம் வைஷ்ணவ
 முதலிய மதசாஸ்திரங்களிலே பிரவர்த்தித்தி
 ருக்கிறவர்கள் வந்து வேதார்த்தங்களைப் பூர்வா
 பரம் விசாரியாமல் சாஸ்திரவினோதமாயிரு
 க்கிற தூயுத்திகளைச்சொல்லி அவர்களுடைய
 மனதைக் கலங்கப்பண்ணுகிறார்கள். அப்படி
 க்குக் கலக்கம்வராமலிருப்பதற்கு வேண்டிய
 பாஷியமுதலான சாஸ்திரங்களை விசாரித்து
 பரமதவாதிகளுடைய சங்கைகளுக்குச்சமாதா

னஞ்சொல்லி அசற்பாவனாதிகள் வராமலிருக்
கும்படி சங்கற்ப நிராகரண மெண்ணும்இந்தச்
சாஸ்திரம் கீர்வாணத்தில் அப்பையதீகந்தரா
லே லோகோபகாரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்
கின்றபடி சிவசிதம்பரசுவாமிகளுடைய சிஷி
யராகிய இராமானந்தசுவாமிகளாலே மந்தாதி
காரிகளும் எளிதிலுணருமாறு தமிழிற்செய்
யப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நூல்மொழிபெயர்த்தற்குக்

காரணம்.

இந்தநூல் யாதொருவிக்கினமுமின்றி நி
றைவேறும்பொருட்டு தீகந்தருடைய பாதார
விந்தங்களை நமஸ்காரம்பண்ணி சிவசிதம்பர
சுவாமிகளுடைய பாதபத்மங்களிலே பூஜாநம
ஸ்காராதிகளைச்செய்துலோகத்திலே கலியினு
டைய விசேஷத்தினாலே வேதசாஸ்திராதி அ
ப்பியாசங்களுக்கு லோபம்வந்திருக்கிறபடியி
னாலும் துஷ்ட்டாளுந் துர்புக்தி சொல்லுகிற
பேர்களும் அதிகரித்தபடியினாலும் விவேக
ள்வெகு துர்லபமானபடியினாலும் பாஷ்யமு
தலான சாஸ்திரங்களை அப்பியாசம்பண்ணுவ
தற்கு புத்திமாண்களல்லாதப் பிராமனாதிகளை
க்குறித்துஞ் சண்மாந்திர புண்ணியவிசேஷங்க

(௩)

ளினாலே மோகூத்திலேயிச்சையுண்டாய்ச் சிரவனாதிக்கள் பண்ணுகிற ஸ்திரீகுத்திராங்களைக் குறித்துத் தமிழினாலே சொல்லப்பட்டதாம்.

இந்தக் கிரந்தத்தைச் சிரவனாதிக்கள் பண்ணுகிறவர்களுக்கு அசற்பாவனாதிகள் வரமாட்டாது பிரமக்கிபானந்திருடமாய் ஜீவன்முத்தி வரும்.

இனிபரமதவாதிகளுடைய
சங்கையும்தத்தரமும்த.

க - வது. அகண்டச்ச்சிதானந்த பரிபூரணமாய் சுவயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே அந்தகாரவடிவாயிருக்கிற அவித்தையிருக்கிறதென்றுவேதாந்திகள் சொல்லுகிற பக்டம் இருட்டிற்கும் பிரகாசத்திற்கும் விநோதமானபடியினாலேகூடாது. ஆனால் அவித்தையிலையென்று சொல்லுவோமென்றால் அவித்தியாகாரியமான ஆவரணவிசேஷபக்டிகள் மறைக்கவுந் தோற்றவுங்கூடாது. அவைகளுமில்லையென்றால் அப்போது குறையும் வேதசாஸ்திராப்பியாசங்களு மில்லாமலிருக்கவேண்டும். இருக்கட்டிமென்றால் வேதசாஸ்திரங்களுக்குவியந்தம்வருவதுமன்றி வேதாந்தசிரவனாதிகளும் பண்ணாமலிருக்கவேண்டும். பண்

(௪)

ணுகிறபடியினாலே வேதாந்திகளுக்கு நியாய ந்தெரியாத மந்தபுத்திகளாக்குமென்கிற சங்கைக்கு.

அக்கியானதசையிலேகாஷ்டத்தில் அக்கினி அடங்கியிருக்கிறதுபோலபிரமத்துக்கும் அவித்தைக்கும்வினோதமில்லாமலிருக்கும். ஆகையால் விசேஷபசுத்தியும் ஆவரணசுத்தியுமுண்டு. அரணிகொண்டுதாஷ்டத்தைக்கடையுட்போதுகாஷ்டத்திலிருந்துசுனித்தஅக்கினியானதுகாஷ்டமுதலானதுகளை பஸ்மம்பண்ணுகிறதுபோல குருவினாலும் வேதாந்தமகாவாக்டிய கிரவணதிகளாலும் உண்டாக்கிறஞானம் விசேஷபம் ஆவரணமுதலான காரியபிரபஞ்சத்தையும் காரணமான அந்தகாரமாயிருக்கிற அவித்தைமுதலானதுகளையும் நாசம்பண்ணுகிறபடியினாலே பிரமஞானத்துக்கும் அவித்தைக்கும் வினோதமில்லை, அதனாலே ஆவரணம் விசேஷபமுதலானதுகளையிருக்கும் அதனால் குருவும் வேதாந்தகிரவணதிகளும் பண்ணுகிறதே நியாயமென்பது வேதசாத்திரசித்தாந்தம். ஆதலால் இப்படியிருக்கிற வேதசாஸ்திர மரியாதைகளை யறியாமல் தாறுமாறமாய்ச் சொல்லுகிறவாள் மூடாளென்றும் அவர்களுக்குச்சமுசாரபந்தம் நிவர்த்திக்கமாட்டாதென்றும்உத்தரம்.

உ - வது, வேதசாஸ்திரங்களிலே பிரமத்துக்கும் அவித்தைக்கும் வினோதமில்லையென்கிறது சுமுத்தியினாலே யறியத்தக்கது தமஸாயிருக்கிற அவித்தைக்கும் தேஜோமயமாயிருக்கிற பிரமத்துக்கும் வினோதமில்லை யென்றால் பந்தஸேதுவான அவித்தைமுதலானதுகளுக்கு நாசம்வந்து முக்தியடைகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு

ஆத்துமாதானே பிரதிபிம்ப நியாயமாய் அந்தக்கரணத்திலேகூடி ஆத்மாநாதம் விசாரம்பண்ணி அனாதமாவாயிருக்கிற சரீரத்திரயங்களுக்கு சாட்சியென்கிறகியானம் வருகிறபோது மாயாகாரிமான சகலநாமரூபப் பிரபஞ்சங்களையும் அதற்குக்காரணமான அவித்தையையும் நாசம்பண்ணி விறகில்லாமலிருக்கிற அக்கினிபோலவும் ஜலத்திலே கலந்ததேற்றங்கொட்டைபோலவும் விருத்திக்கியானஞ் சொரூபத்திலே அயிக்கியமாய்முத்திவரும்.

இதுவுமல்லாமல் ஆதித்தன் அக்கினிசொரூபமாயிருந்தாலும் அவனாலே கிரகாதிகள் தகிக்கப்படவில்லை சூரியகாந்தக்கல்லென்கிற உபாதியோடேகூடுகிறபோது அக்கினியுண்டாய் சகலபதார்த்தங்களையுந்தகிக்கிறதுபோல ஸ்வரூபக்கியானத்துக்கும் அவித்தைக்கும் வினோத

(கூ)

மில்லை, விருத்திக்கியானத்துக்கும் அவித்தைக்
கும் விரோதமுண்டென்றும் அறினாலே சகல
நாமரூபப் பிரபஞ்சங்களும் மித்தையென்றும்
அசத்தியமென்றும் அறியவேண்டுமென்றுத்த
ரம்.

கூ - வது. சகலபிரபஞ்சங்களு மித்தையா
னல் வேதங்களுமித்தையல்லவா பொய்யான
வேதத்தினாலே அக்கியானநாச மெப்படிவரும்
அசத்தியமாயிருக்கிற வேதத்தினாலேசத்தியமா
யிருக்கிற மோக்ஷமெப்படிவருமென்கிற சங்
கைக்கு

சொற்பனத்திலேபாய்ந்தபுலிசாக்கிறத்தி
லே விழிக்கப்பண்ணி தானும்பொய்யாகிறுப்
போல அக்கியானத்தினாலே தான்வேறென்று
நின்ற ஜீவனுடைய அக்கியானத்தை நாசம்ப
ண்ணி ஸ்வரூபக்கியானத்திலே விழிக்கப்பண்
ணி வேதமும்பொய்யாய்ப் போகுமென்றுத்த
ரம்.

சூ - வது. புத்திவிருத்திக்கியானம் அவித்
தையைக் கெடுக்குமென்கிறதுகூடாது ஏனெ
ன்றால் காரியமாயிருக்கிற விருத்திக்கியானங்
காரணமாயிருக்கிற அவித்தையைக் கெடுக்க
மாட்டாதென்கிற சங்கைக்கு.

இரும்பின்காரியமான எகு இரும்பைக்

(௭)

கெடுக்கிறதுபோல காரியமான புத்திவிருத்திக்
கியானங் காரணமான அவித்தையைக்கெடுக்கு
மென்றுத்தரம்.

௩ - வது, விதிவத்தாயிருக்கிற சமாதிக்ரு
ம் அக்கியானமாயிருக்கிற சுஷ்-ப்திக்கும் வி
ருத்திநாசம் சமமானால் சரீரஞ்சமாதியிலிருக்க
வும் சுஷ்-ப்தியில்கிடக்கவும் காரணமெதென்
கிறசங்கைக்கு

சித்தவிருத்தி விவேகக்கியானத்திலிருந்
தபடியினாலே சமாதியிலேசரீரமிருக்கும் அ
க்கியானத்தில் விருத்தி லயித்தபடியினாலே சு
ஷ்-ப்தியிலேசரீரங்கிடக்குமென்றுத்தரம்.

௪ - வது, தேகேந்திரியங்க ளெல்லாஞ்
சடங்கள் சிதாபாசன் அசத்தியன் சித்தாயிருக்
கிற ஆத்மாவிபுஆனபடியினாலே இனுகள்வொ
ன்றையுஞ் சிருஷ்டிக்கப்போகிறதில்லை யாகை
யால் இந்தமோகாதிகளாயிருக்கிறதொழில்களை
யார் சிருஷ்டிக்கின்றொண்கிற சங்கைக்கு.

அவித்தியாகாரியமென்றுத்தரம்.

௫ - வது. மோக்ஷாவஸ்தையிலே சிதா
பாசன் நாசமாகிறபடியினாலே சாகானாயிருக்
கிற புருஷன் தான்சாகமருந்து குடிப்பானை
வென்கிறசங்கைக்கு.

பரமோகத்தை விரும்புதின்ற புண்ணிய

(அ)

புருஷாள் கங்காபிரவேசம் பறுவதபதனம் பண்ணுகிறதுபோல வென்றுத்தரம்.

அ - வது. சரீராதிப்பிரபஞ்சம்எதினாலே பொய்யாய்ப்போகுமென்கிறசங்கைக்கு

சத்துஇன்னது அசத்துஇன்னதுவென்று விவேகத்தினாலேவிசாரித்துசத்ருபமான ஆத்துமாவைத்தானென்றுஅபகோக்ஷமாயறிந்தால் போமென்றுத்தரம்.

கூ - வது. மோக்ஷமாருக்கென்கிறசங்கைக்கு.

உபயாத்துமாவாயிருக்கிற ஜீவாத்துமாவுக்கென்றுத்தரம்.

ய - வது. சரீரமிருக்கிறமட்டுக்கும் அத்துவைதங்கூடாதென்கிறசங்கைக்கு

நி:ருபாதிசப்பிராந்தி யல்லாமல் சோபாதிசப்பிராந்தியாகையால்கூடுமென்றுத்தரம்.

யக - வது. சுத்தியினிடத்திலேயும் வெள்ளியினிடத்திலேயும் வெண்மை ஏகலக்ஷணமாயிருக்கிறபடியினாலே சுத்தியினிடத்திலே வெள்ளி விவர்த்தமாய்த்தோற்றலாம் அப்படி பிரமத்துக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் ஏகலக்ஷணமில்லாதபடியினாலே பிரமத்தினுடைய விவர்த்தம் பிரபஞ்சமென்பது எப்படிகூடுமென்கிற சங்கைக்கு.

(க)

பிரமத்தினுடைய சத்தியத்துவபுத்தி பிராந்தியினாலே பிரபஞ்சத்தினிடத்திலே வந்திருக்கிறபடியினாலே பிரமத்தினுடைய விவர்த்தம்பிரபஞ்சமென்பது கூடுமென்றுத்தரம்.

௨௨- வது. எப்படி விஷயத்தை யறியுமிடத்தில் இந்திரியமும் மனசும் சிதாபாசனும் வேண்டுமோ அப்படி பிரமத்தை யறிகிறபோது இந்தமூன்றும்வேண்டும். ஆதலால் பிரமம் கடபடாதிகள்போல யொருவிஷயமாகும் அப்படியறியப்போகாதென்னில் 'சுசவிஷ்ணுதிகள்போல சூனியமாமென்கிறசங்கைக்கு.

சர்வத்தையுஞ் சாட்சியாய்ப்பார்க்கிற படியினாலே இந்திரியந்தேவையில்லை, சுவயம்பிரகாசமாய்த் தோற்றுவிக்கிறபடியினாலே மனந்தேவையில்லை, அறிவே வடிவாயிருக்கையினாலே சிதாபாசன்தேவையில்லை, ஆகையால்பிரமக்கியானத்தினாலேதானே அனுபவவேத்யமாய்ப் பிரமத்தையறியவேண்டுமென்றுத்தரம்.

௨௩ - வது. மாயைசுந்தனாயோபராதினையோ வென்கிறசங்கைக்கு.

நிருவிகாரமாயிருக்கிற பிரமசைதன்னியத்தை சீவாதிபிரபஞ்சமாய் தோற்றுவித்தபடியினாலே சுதந்தனாயும் சத்ரூபசைதன்னியத்துக்கு தான் அன்னியமாய் தனக்குச் சுதஸத்தை

யில்லாதபடியினாலே பாரதினையுமாமென்றுத்
தரம்.

யச - வது. சத்துக்கு சகத்துபின்ன
மோ அபின்னமோ பின்னாபின்னமோ வென்
கிறசங்கைக்கு.

அன்னாநதிருஷ்டிக்குபின்னம் ஞானா
பவதிருஷ்டிக்கு அபின்னம் சாஸ்திரதிருஷ்டி
க்கு பின்னாபின்னமென்றுத்தரம்.

யரு - வது. பிரமம் மாயைக்கு எதினா
ஆதாரமென்கிறசங்கைக்கு.

பிரமம் சத்துரூபமாயிருக்கையினாலென்
றுத்தரம்.

யசு - வது. மாயையாகப்பார்த்தால் பிர
மமில்லை பிரமமாகப்பார்த்தால் மாயையில்லை.
இதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு.

யானையாகப்பார்த்தால்மரமில்லை மரமாக
ப்பார்த்தால்யானையில்லை என்றதுபோலவென்
றுத்தரம்.

யச - வது. மாயைசடமென்றும் வந்தியா
புத்திரனென்றும் மித்தையென்றுஞ்சொல்லு
வதெனென்கிறசங்கைக்கு.

பின்னத்தினுற்சடம் அசத்தியத்தினால்வந்
தியாபுத்திரன் அநிர்வசனீயத்தினால்மித்தையெ
ன்றுத்தரம்.

(௧௧)

௧௮ - வது. மாயை-சகம் - சிற்சத்தி-வஸ்ஸு - இந்தநான்குவகையும் - மாயைக்குள்ளே பகுத்தறிதிறதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு.

நாமரூபத்தை யுண்டாக்குகின்ற சக்தி மாயை, நாமரூபப்பிரபஞ்சமே சகம், மிருத்திகையிற்சுழிநசுத்தி சிற்சத்தி, உண்டென்கிறதே வஸஸ்துவென்றுத்தாம்.

௧௯ - வது. பழுதையினிடத்திலே விவர்த்தமாகப் பாம்புதோற்றினது சுபாவமாயிருக்கின்ற பாம்பைக்கண்டவனுபவவாசனே மனதிலே யிருக்கையினாலேவிவர்த்தமாகப்பழுதையினிடத்திலே பாம்புதோற்றலாம்-அப்படிபிரபஞ்சம் அனாதியாயும்நித்தியமாயு மிருக்குமென்கிற வாசனாமனதிலே அனுபவமாக யிருந்தல்லவா விவர்த்தமாகத் தோற்றவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு.

வெள்ளியுஞ் சர்ப்பமும்போல அனுபவமூலப்பிராந்தியாகத்தோற்றினதல்லகந்தசர்ப்பநியாயம்போலபரம்பராபிராந்தி அனந்தபரம்பரையென்று தாற்பரியம் இதுமாத்திரமல்ல வெல்லங்கசக்கிறதென்கிறதுபோல மனோதருமமென்றுத்தாம்.

௨௦ - வது. காலவேற்றுமையால் பழுதையைப் பாம்பென்று மருணி பிதியடைந்

தவன் விவேகத்தினால் இது பாம்பல்லபழதை
யென்று கண்டவுடனே பாம்புபொய்யானது
போல பிரம விவர்த்தமாயிருக்கின்ற பிரபஞ்
சம் பொய்யென்றும் பிரமமே சத்தியமென்
றுமறிந்தால்பாம்பு அந்தக்ஷணத்திலே பொய்
யானதுபோல பிரபஞ்சமுந்துடைபட்டுப்
போகாமற் பிராரத்துவமுள்ள பரியந்தமும்பி
ரபஞ்சவிவகாரந் தோற்றுவானே என்கிறச
ங்கைக்கு.

சுருமசேஷத்தினாலே பிராரத்துவமுள்ள
மட்டுக்கும்பிரபஞ்சவிவகாரந்தோன்றலாம் ஏ
னென்றால் ஸோபாதி கப்பிராந்தியென்றுத்த
ரம்.

உக - வது. ஸ்தானுவினிடத்திலேபுருஷ
ப்பிராந்தியை எதிரிட்டுக்கண்டவன் விவேகத்
தினாற் புருஷினல்ல ஸ்தானுமெய்யென்றறியு
மிடத்து ஸ்தானுவுமெதிரிட்டுக்கண்டவனு நி
த்திய மாறாப்போல சிதாபாசன் அக்கியான த
சையில் பிரமத்தைத்தானே பிரபஞ்சமாய்க்க
ண்டான் விவேகத்தினால் பிரபஞ்சம்பொய்யெ
ன்றும் பிரமமே சத்தியமென்றுங் கண்டானெ
ன்னில் காண்பானுங்காட்சியுமுண்டான போ
தே அத்துவைதங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு.

சிதாபாசனுக்கு ஆத்துமசத்தைத் தவிர

(௨௩)

வேறுசத்தில்கை அவித்தியாபிரதிபிம்ப வுபா
திவசத்தினாலும் பிராந்தியினாலும் தண்ணீர்திரி
புடியாகக்கண்டவன் விவேகத்தினாலே அவித்
தைமுதலான உபாதி கள்நசித்து சச்சிதானந்த
மாகத் தண்ணை அனுபவமாய்க்காண்கையால் அத்
துவைதங்கூடுமென்றுத்தரம்.

உஉ - வது. முகத்துக்குக்கண்ணாடி பின்
னமாகையால் பிரதிபிம்பந்தோற்றும். பிரமத்
துக்கு வித்தையும் அவித்தையும் அபின்னமா
கையால் சீவேசுவரர்களுக்குப் பிரதிபிம்பநியாய
ங் கூடா தென்கிறசங்கைக்கு.

வியாபகமாயிருக்கிற ஆகாசத்தினிடத்தி
லே கடஜலம் அபின்னமாகவிருந்தும் பிரதிபிம்
பங் கண்டபடியினாலே பிரதிபிம்பநியாயங் கூடு
மென்றுத்தரம்.

உ௩ - வது. ரூபமாயிருக்கிற சந்திரன்
ரூபமாயிருக்கிற ஜலத்திலே பிரதிபிம்பிக்கும்.
அரூபமாயிருக்கிற பிரமம் ரூபமாயிருக்கிற வி
த்தையவித்தைகளிலே பிரதிபிம்பி யாதென்கிற
சங்கைக்கு.

அரூபமாயிருக்கிற ஆகாசம் ரூபமாயி
ருக்கிற ஜலத்திலே பிரதிபிம்பித்துக்காண்கையா
ல் கூடுமென்றுத்தரம்.

உ௪ - வது. ரூபமாயிருக்கிற பிருதிவி

உபாதிவசத்தினால் கடாகாரத்தையடையும். அருபமாயிருக்கிற சித்தினிடத்திலே நாமரூபாத்துமகமாயிருக்கிறப்பிரபஞ்சந் தோற்றுமென்பதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு.

மண்ணை நீக்கிப்பார்க்குமிடத்து கடத்துக்கு நாமரூபமில்லாததுபோல சத்தாகாரத்தை நீக்கிப்பார்க்குமிடத்துப் பிரபஞ்சத்தினுடைய நாமரூபமும் அருபமாய்ப் போனபடியினாலே ஆகாசத்திலே நீலபீதாநிகள் தோற்றினாற்போல அருபமாயிருக்கிற சித்திலேநின்றும் ரூபமாயிருக்கிறப்பிரபஞ்சந் தோற்றுமென்றுத்தரம்.

உரு - வது. அந்தகார அஞ்ஞானவடிவாயும் அவித்தையின்மயமாயுமிருக்கிறசுழுத்தியினிடத்திலே ஜீவனையுஞ்சாட்சியையும்பிறித்தறிகின்ற தெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

சுகமாய் நித்திணாபோனே நென்றவன் ஜீவன் ஒன்றுமறியேனென்றவறிவு சாக்ஷியென்றுத்தரம்.

உஈ - வது. ஜீவன் முக்தனுக்கு ஞானவருளுதித்துங் கருமசேஷமானப்பிராரத்துவம் நிற்குமென்னில் துவைதமாகும் பிராரத்துவமில்லையென்றால் விவகாரங்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் நஷ்டமானபடியினாலே அவைவதமில்லை. தான்சாக்ஷியான படியினாலேவிவகாரம் பிராரத்துவத்தின்படி சேஷ்டித்தாலுந்தனக்கிடையென்றுத்தரம்.

௨௪ - வது. சப்ததன் மாத்திரையாயிருக்கின்ற ஆகாசத்தினின்றும் வாயுவு அக்கினி அப்பு பிருதிவி எப்படி தோற்றக் கூடுமென்கிறசங்கைக்கு,

காரணபூதத்தின் குணம் காரியபூதங்களிலே நிற்கையினுந் கூடுமென்றுத்தரம்.

௨௫ - வது. பந்தமாவதேது முக்தியாவதேதென்கிறசங்கைக்கு.

வஸ்துவை யறியேனென்றது பந்தம். தன்னைத்தவிர வேறொன்றுமில்லையென்றது முக்தியென்றுத்தரம்.

௨௬ - வது. ஏகசீவவாதஞ்சொல்லுமிடத்து மோக்ஷமடைந்தபேருமில்லை, இனிமேலடையப்போகிறபேருமில்லை, நானாசீவவாதஞ்சொல்லுமிடத்துஅத்துவைதங் கூடாதென்கிறசங்கைக்கு,

ஞானதிருஷ்டிக்கு ஏகசீவவாதமும் அஞ்ஞானதிருஷ்டிக்கு நானாசீவவாதமுந் சுருதி சொல்லுகிறபடியினாலே கூடுமென்றுத்தரம்.

௨௭ - வது. பிரமமொன்றேயொழிய வி

ரண்டிசிலையென்னில் துவம்பதசோதனை பண்ணவேண்டிவதில்லை. துவம்பதசோதனைபண்ணியறியவேண்டுமெனில் பிரத்தியேகாத்தனமா வாசிய தனக்குஅதுபின்னமாமென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞான திருஷ்டியினாலேசீவரூபியாகிய தனக்குச்சென்னமாண முண்டென்றிருக்கிற பிராந்திஅனாதியாய்ச்சத்தியம் போலேவந்திருக்கையால்ஸ்வரூபநிச்சயம்பண்ணவேண்டி துவம்பதசோதனைபண்ணவேண்டியது.ஸ்வரூபநிச்சயம்பிறந்தவிடத்திலே தேகாதிப்பிரபஞ்சமெல்லாந்தன்னுடையவிவர்த்தமாகையினாலே தனக்குப்பின்னமா யொருபதார்த்தமுமில்லையென்றுத்தரம்.

நக - வது. குருவானவர் கரசரனாதி அவயவத்துடனே கூடியிருக்கையினாலே அசரீரி என்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு.

அவர் சித்ரூபாகாரமாகவிருந்தபடியினாலே அசரீரியென்றுத்தரம்.

நஉ-வது. குருவுக்குத்தோற்றமுமொடுக்கமுமில்லை யென்றதெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

அறிவேதனுவா யிருந்தபடியினாலே அவ்விரண்டுமொருக்கில்லையென்றுத்தரம்.

(௨௪)

௩௩ - வது. உடலோடயிரோபுஜிப்பதெ
ன்கிறசங்கைக்கு,

அக்கினியின் காரியமான அபானனுடைய
தருமமென்றுத்தரம்.

௩௪ - வது. பசியுந்தாகமும்பாருடைய தரு
மமென்கிறசங்கைக்கு,

பிராணனுடைய தருமமென்றுத்தரம்.

௩௫ - வது. ஸ்வரூபநிச்சயம் பண்ணி
னவனுக்குபோத்தவ்வியமேனில்லை யென்கிறச
ங்கைக்கு,

தான்சருவசாக்ஷியானபடியினாலே இல்லை
யென்றுத்தரம்.

௩௬ - வது. அவித்தையுஞ்சிதாபாசனும்
நஷ்டமாய்த்தேகாதிப்பிரபஞ்சமெல்லாந் தன்
னுடைய விவர்த்தமாகக்கண்ட ஸ்வரூபஞ்ஞா
னிக்ருப்பிராரத்துவஞ்சிவிக்கின்றபரியந்தமும்
சரீரவிவகாரத்திற்கு நியந்தாருத்துவமில்லாதப
டியினாலே நியந்தா ஆனென்கிறசங்கைக்கு.

ஒதுக்குக் குடியிருந்தவன் போனபின்பு
வீடுடையவன் வீட்டையொப்புக்கொண்டது
போல ஈஸ்வரனுந் தம்முடைய காரியசரீரத்
தை யொப்புக்கொண்டு நியந்தாவாவானென்
றுத்தரம்.

௩௭ - வது. சிதாபாசன் பிரதிபிம்பநியா

(௨௮)

யனானால் ஐக்கியமாருக்கென்கிற சங்கைக்கு,
கூடஸ்தருக்கு ஐக்கியமென்றுத்தரம்.

௩௮ - வது. சித்துக்கோ சிதாபாசனுக்
கோ பந்தமுமுக்கிட்யுமென்கிறசங்கைக்கு,

ஸ்வரூபநிச்சயத்தினாலே வியாபகசைத
ன்னியமாய் ஆத்மஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற தனக்
கும்பந்தமு முக்கிட்யுமில்லை. அஞ்ஞானதசையி
ற்கூடஸ்தருடையசத்தையைச் சிதாபாசன்தன்
னதாக்கிக்கொண்டுவிடவாத்தாமபக்ஷமாய்நின்றதுத
னக்குப்பந்தமுமுக்கிட்யுமுண்டென்றுமயங்குமி
டத்திற்காலகருமபரிபாகத்தினாலுங் குருகடா
க்ஷத்தினாலும்விவேகம்பிறந்துஸ்வரூப நிச்சய
ம்பண்ணுமிடத்திற்கு சிதாபாசன்பிரதிபிம்ப நி
யாயனாப் மித்தையாய்ப் போனபடியினாலே
சீவத்துவமாயிருந்த தனக்கும்பந்தமுமுக்கிட்யு
மில்லையென்றுத்தரம்.

௩௯ - வது. கடவிஷயஞானத்திலிருத்தி
நஷ்டமான பின்கடாகாரத்தை சாக்ஷியறிகிறது
போலகடோவிருத்தியில்லாதவிடத்து அதுநா
னையறியுமல்லவா வென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்திக்குமுன்னுஞ் சிதாபாசனில்லாத
படியினாலும்விருத்தியில்லாத கடம்அஞ்ஞான
மானபடியினாலும் அஞ்ஞானத்துக்குச்சாக்ஷிய
ல்லாமல்விருத்தியில்லாதகடத்தைச் சாட்சியறி

(௨௯)

யவேண்டிவதில்லையென்றுத்தரம்.

சய - வது. அவித்தையை வித்தைகெடுக் குமென்றால் வித்தையதினாற் கெடுமென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தகாரத்தைக் கெடுக்கின்ற தீபம் பிர காசமாகிய சூரியசன்னிதானத்திற் கெடுவது போல ஸ்வயஞ்சோதிவடிவாயிருக்கின்ற சுபா வஞானத்தினாற் கெடுமென்றுத்தரம்.

சக - வது. தேகமேதானென்றிருக்கும் போதுஞ் சீவனேதானென்றிருக்கும்போதுஞ் சாட்சியே தானென்றிருக்கும்போதும் பிரம மேதானென்றிருக்கும்போதும் தேகாதிப் பிர பஞ்சமெப்படி யிருக்குமென்கிறசங்கைக்கு,

தேகமேதானென்றிருக்கும்போதுதேகா திப்பிரபஞ்சம்நித்தியமாயும் சீவனேதானென் றிருக்கும்போது நித்தியாநித்தியமாயும் சாட் சியே தானென்றிருக்கும்போது மித்தையாயு ம் பிரமமேதானென்றிருக்கும்போதுதன்னெவி டவேநில்லாமலுமிருக்குமென்றுத்தரம்.

சஉ - வது. துவம்பதவிலக்ஷணஞானசா ளுநீயே பரிபூரணஞானம் சகலவாத்துமாக்களு டையவிருத்தியையு மறியவேண்டுமல்லவாவெ ன்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னிய பரிபூரணஞானமும் உபாதி

(௨௦)

பேதத்தினாலே அந்தந்தசரீரத்தின் சாக்ஷி அந்தந்த விருத்திமாத்திரத்தையே யறியுமென்றுத் தரம்.

சுரு - வது. சிதாபாசன் விருத்தியுடனே கூடிவட்டையறிவானென்னில் சிதாபாசன் அந்தக்ஷணத்திலே நஷ்டமாகின்றபடியினாலே கடத்தை அறிவானென்பதுகூடாது விருத்திதானே யறியவேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு.

சிதாபாசனில்லாத விருத்தியும் வெள்ளை மண்போல சீடமானபடியினாலுஞ் சிதாபாசனுக்கே கடம்பிரயோசனமானபடியினாலும் விருத்தியினாலே யறியப்போகாதென்றுத்தரம்.

சச - வது. ஆத்துமா விருத்திக்குமுன் அஞ்ஞானத்துக்குச்சாட்சியானபடியினாலே அதுவே சமாதிபாகவேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு.

அஞ்ஞானிகள்சாட்சியை அநியாதபடியினாலும் அஞ்ஞானமயமான சுழுத்தியும் பிசாங்குர நியாயம்போல உற்பத்திக்கெல்லாங்காரணமானபடியினாலும் அதனைச் சமாதிபென்னக்கூடாதென்றுத்தரம்.

சரு - வது. சாட்சிஞ்ஞானத்தையறிந்த ஞானிகளுக்கு விவகாரதசையிலே சிதாபாசனும்விருத்தியுமிருக்கின்றபடியினால் அத்துவை

(௨௧)

தங்கூடாதென்கிறசங்கைக்கு,

விருத்தியுஞ் சிதாபாயினும்
விரவிலையென்கிறகூடஞ்ஞானத்தினை
துவைதங்கூடுமென்றுத்தரம்.

சக - வது. சீவனைப்பிரமமென்று சொ
ல்லுதல் உபாசனையென்கிறசங்கைக்கு,

உபாசிக்கின்றதேவதை தனக்கந்நியமான
படியினுந் கூடாதென்றுத்தரம்.

சௌ - வது. சீவனைப்பிரமமென்று சொ
ல்லுதல் உபசாரமென்கிறசங்கைக்கு,

தனக்கந்நியனாக விருக்கின்ற புருஷனு
க்குப் பிரயோசனநிமித்தியம் உபசாரஞ்சொ
ல்லவேண்டுமேயல்லாமல் தனக்குத்தானுபசார
ஞ்சொல்லவேண்டுவதில்லையென்றுத்தரம்.

சஅ - வது. சீவனைப்பிரமமென்று சொ
ல்லுதல் கௌணமென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருபுருஷனைப்பார்த்து இவன்சுங்கமெ
ன்கிறதகௌணமேயல்லாமற்சிங்கத்தைச்சிங்க
மென்று சொல்லுவது கௌணமல்லவென்று
த்தரம்.

சக - வது. சீவனைப்பிரமமென்று சொ
ல்லுதல் குணகுணீபாவமென்கிறசங்கைக்கு.

நீலமும் உற்பலமும் அன்னியோன்னிய
மாயிருக்கையினாலே கூறும் சீவாத்துமாவுக்குச்

(௨௨)

சேவத்துவங்கெட்டவுடனே தானேபிரமமாகையினும் குணகுணித்துவங் கூடாதென்றுத்தரம்.

௩௦ - வது. சேவனைப்பிரமமென்று சொல்லுதல் காரணகாரியமென்கிற சங்கைக்கு,

பாலின்காரியமான தயிணாப்போலப்பரிபாகப்படாமல் ஜீவனிடத்திலிருந்தசச்சிதானந்தலட்சணம் ஆவரணத்தினால் மறைபட்டுஜீவத்துவமாய்பின்புஜீவத்துவம் நீங்கினவுடனே தானாகவிருக்கின்ற லட்சணம் எப்போதுமுள்ளதாய்ப்பிரகாசிக்கையினால் ஆரம்பபரிணாமாதிகாரணகாரியங்களுக்கூடாதென்றுத்தரம்.

௩௧ - வது. வேதோக்தமாக விருக்கின்ற சேவனும் பரனுமிரண்டாயிருக்கையினால் அத்துவைதங் கூடாதென்கின்ற சங்கைக்கு,

பிம்பப்பிரதிபிம்ப திருஷ்டாந்தத்தினால் அத்துவைதங்கூடுமென்றுத்தரம்.

௩௨ - வது. சேவாத்துமா சரீரசம்பந்தமாய் தத்துவம் அகமென்றுவிவகாரம் பண்ணுகையால் கர்த்தருத்வபோக்தருத்துவமுண்டு. பிரபஞ்சமும் நித்தியமென்கிறசங்கைக்கு,

சேவோபாதியினும் கர்த்தருத்துவபோக்தருத்துவமுண்டுசேவன்முத்தியில் ஸோபாதிகப்பிராந்தியினால் படிசத்திற்குடபாதியில்லாததுபோல் சூத்துமாவுக்குக்கர்த்தருத்துவபோ

(௨௩)

க்துருத்துவமில்லை பிரபஞ்சமுந் தன்னுடைய
விவர்த்தமென்றுத்தரம்.

௩௩ - வது. ஆத்துமாசரீரசம்மந்தமாயி
ருக்கையினாலே நிருபாதியென்பது கூடாதெ
ன்கிறசங்கைக்கு,

கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தினுந் கூடுமென்
றுத்தரம்.

௩௪-வது. காரியமாயிருக்கிறப்பிரபஞ்சத்
திற்கு விகாரமுண்டாயிருக்கையினுந்காரணமா
யிருக்கின்றபிரமத்துக்கும் விகாரமுண்டென்கி
றசங்கைக்கு,

காரியமானசற்பவிகாரங்காரணமாகியப
முதைக்கில்லையென்றுத்தரம்.

௩௫ - வது. ஜீவன்முத்தனே பிரமமானு
ல் பூதபவிஷியத்வர்த்தமானமறியாமற் போவா
னெனென்கிறசங்கைக்கு,

சர்வஞ்ஞயத்துவாதி சாத்துவிகமாயையி
ன்காரியமானபடியினாலே பிரமத்துக்கில்லையெ
ன்றுத்தரம்.

௩௬- வது. அஞ்ஞானத்தைஞானம்போ
க்குமென்னில் அந்தஞானமெதினுந் போகுமெ
ன்கிறசங்கைக்கு,

ஞானந்தண்ணைத்தவிர வில்லையென்கிறப
டியினாலே அதற்குநாசமில்லை யென்றுத்தரம்.

௫௭ - வது. பிரம்மஞானிகளுக்குப் பிரபஞ்
சம்ஸோபாதிதப் பிராந்திபோலத்தோற்றுமெ
ன்னிற் படிக்கத்தினருகேசிவந்த வர்ணத்தினைபு
டையபதார்த்தமிருக்கையி னுமேஸோபாதிதப்
பிராந்திதோன்றும் ஸ்வஸ்வரூபமாய்த் தன்
னைவிடவேறொன்று மில்லாமலிருக்கின்ற ஆன்
மாவுக்கு ஸோபாதிதப் பிராந்தியெப்படி கூடு
மென்கிறசங்கைக்கு,

கருமசேஷித்தினுற் பிராரத்துவமுண்டெ
ன்கிறகற்பனை யிருந்தபடியினுற் கூடுமென்று
த்தரம்.

௫௮ - வது. ஆத்தமஞானஞ் சிரவணாதி
சாதனங்கவினாலே யுண்டாகிறபடியினால் அந்த
ஞானத்துக்கு உற்பத்தியுண்டானபோதே நாச
முமுண்டஸ்வாவென்கிறசங்கைக்கு,

ஞானத்துக்கு உற்பத்தியு நாசமுமில்லை நித்
தியமானஞானம் ஆவரணத்தினால் மறைபட்டி
ருந்தது பின்பு சிரவணாதிகளாலே ஆவரணநசிக்
கிறபோது முன்னிருந்த ஞானம் ஸ்வயமாய்விள
ங்குகிறபடியினாலே நித்தியமாயிருக்கிற ஞான
மே தானென்றநித்தனானத்தவிர விஸ்வாதப
டியினாலே நாசமில்லையென்றுத்தரம்.

௫௯ - வது. சச்சிதாநந்தந் தனக்கு அன்
னியமோ அனன்னியமோவென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்திஞ்ஞானத்தினால் அன்னியம். விருத்திஞ்ஞானலயத்தினால் அன்னியமென்று த்தரம்.

சூய-வது. மாயாஜந்நியமான பஞ்சபூதமும் ஒருதன்மையல்லாமல் வெவ்வேறு குணத்தையடைவானென்கிறசங்கைக்கு,

ஆகாசமுதல் பஞ்சபூதத்திற்கும் பிரமம்-பிரகிருதி- ஈசுவரன் - மாயை, விசேஷபம் இவ்வையந்தும் நினாயேகாரணமாகையினால் பூதகுணங்களும் வெவ்வேறென்று த்தரம்.

சூக - வது. ஆத்துமாவினுடையசன்னிதானத்தில் ஜடரூபமாயிருக்கின்ற மனதுக்குச் சேஷ்டையுண்டென்னில் ஜடரூபமாயிருக்கின்ற கடபடாதிசங்களுக்குச் சேஷ்டையுண்டாகவேண்டுமல்லவாவென்கிறசங்கைக்கு,

காந்தத்தினுடைய ஸன்னிதானத்தில் ஊசிக்குச் சேஷ்டையுண்டேயல்லாமற்கடபடாதிசங்களுக்குச் சேஷ்டையில்லாததுபோலவென்று த்தரம்.

சூஉ - வது. ஆகாசஞ்சப்ததன்மாத்தினாயையுடையதென்பதற்குப்பிரத்தியக்ஷமெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

பிரதித்துவனியே பிரத்தியக்ஷமென்று த்தரம்.

௬௬ - வது. நிரவயவமாயிருக்கின்ற ஆத்து
மாவைவிட்டுச் சீவனுக்குத்தொழிலில்லாதபடி
யினாலே சீவனுக்குப்பந்தமில்லையோ வென்கிற
சங்கைக்கு,

சீவன் பிரதிபிம்பநியாயஞனபடியினாலே
பிறித்துப்பார்க்குமிடத்துச் சீவனுக்குப் பந்த
மில்லையென்றுத்தாம்.

௬௭ - வது. சிதாபாசன் பிரதிபிம்பநி
யாயனும் பிரமத்துக்கு அபேதமானற்பந்த
தசையிலே மோக்ஷத்தைவிரும்புவானெனென்
கிறசங்கைக்கு,

சூரியப்பிரகாசத்திலேதீபச்சுவாலையமா
ய்ப்போகிறதுபோல ஆவரணம் நீங்கினகாலத்
துப்பிரமத்தினிடத்தில் லயிக்கின்றசீவன் ஆவர
ணசஹிதனாய்த் தன்னைவேறென்றுகண்டுமோ
க்ஷத்தைவிரும்பினென்றுத்தாம்.

௬௮ - வது. ஒருவன்விருத்திஞ்ஞானம்நஷ்ட
மாய்சீவன்முத்தியடைந்தால் அவனுக்குச்சக
மில்லையல்லவா அப்படி சீவன்முத்தனுக்கில்லா
த சகம் மற்றவர்களுக்குத் தோற்றுவானெனென்
ன்கிற சங்கைக்கு,

வியஷ்டிவிருத்திஞ்ஞானம் நஷ்டமாய்ச்
சமஷ்டி விருத்திஞ்ஞான மிருந்தபடியினால்
தோற்றுமென்றுத்தாம்.

கூசு - வது. பிரபஞ்சைதன்னியமாகியும்
பிரபஞ்சஞ்சடமாகியு மிருக்கையினுலேஐக்கிய
மெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

நாமருபாத்துமகமான பிரபஞ்சத்திற்கு
சொருபஞ்சத்தாமாத்திரமே யாகையினுலஐக்கி
யமென்றுத்தரம்.

கூஎ - வது. சத்துநித்தியமென்பதெதின
லென்கிறசங்கைக்கு,

ஞானஞ்ஞானத்திற்குச் சாட்சியாகையின
லென்றுத்தரம்.

கூஅ - வது. சத்தைப்போல அசத்தும்ஸ
கசமல்லவாவென்கிறசங்கைக்கு,

சத்தில்லாதபடியினால் அசத்துசகசமல்ல
வென்றுத்தரம்.

கூக - வது. சதாமெளனமென்கிற சொ
ல்லுக்குப்பொருளெதுவென்கிறசங்கைக்கு,

பிரமசாக்ஷாத்காரமென்றுத்தரம்.

எய - வது. சீவன்முத்தனுக்குச் சீவத்துவம்
நஷ்டமானால்நானொன்கிற சங்கைக்கு,

வஸ்துவொழியவேறில்லையென்றுத்தரம்.

எக - வது. சீவன்முத்தனானிகள்வொரு
வனுடைய கிரகத்திலே போசனஞ் செய்தால்
சகத்துக்கெல்லந் திருப்பியென்ப தெப்படி
யென்கிற சங்கைக்கு,

இவனுடையசரீரம்சுகவரசரீரமானபடியி
னாலென்றுத்தரம்.

௭௨ - வது. ஒருமொழியாவதேதென்கிற
சங்கைக்கு,

குருவுபதேசத்தினாலறியவேண்டுமென்
றுத்தரம்.

௭௩ - வது. மகத்துக்களுக்குக்கருமநிவர்த
ியெய்ப்பாடியென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்துவாந்தத்திற் கைவல்லியம் நிவ
ர்த்திக்கிரமங் கருமாந்தியத்தில் என்றுத்தரம்.

௭௪-வது. சீவன்முத்தருக்குக்கருமபலமெ
தினாலில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சகலமும் பிரமானந்தமானபடியினாலெ
ன்றுத்தரம்.

௭௫ - வது. ஜீவன்முத்தருக்கு மலமெதி
னற்போமென்கிறசங்கைக்கு,

வெளிச்சத்தால் இருள் நீங்குகின்ற துபோல
பிரமஞ்ஞானத்தினாலே அதுநீங்கிப்போமென்
றுத்தரம்.

௭௬ - தொடர்ந்திருக்கின்ற ஆகாமியசஞ்
சிறபிராரத்துவங்களுக்குநாசமெப்படியென்கி
ன்றசங்கைக்கு,

கைவல்லியமில்லாதபடியினால்நித்தியமா
யிருக்கும். ஆனால் ஆசாரியர்கைவல்லியதீக்ஷை

பண்ணுங்காலத்து அவருடைய கடாக்கூலிக்ஷணத்தினாலும் ஞானோபதேசத்தினாலும் போமென்றுத்தரம்.

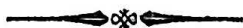
எஎ - வது. முயற்சிக்குக் காரணமாயிருக்கின்றவிருத்திஞ்ஞானம்நஷ்டமானால்ஜன்மாந்தரவிவகாரந்தெரியவேண்டுமல்லவா வென்கிறசங்கைக்கு,

விருத்திஞ்ஞானத்திற்குச்சாக்கிஅனாதியானாலும் எடுத்தஜன்மத்திலே தாம்நடந்த காரியமாத்நிரந்தெரியும் சன்மாந்தரவிவகாரம் ஏனறியாதென்றால் அதுயோகத்தினாலுந் தபசிதாலும்அறியவேண்டும் இவ்விரண்டும்ஞானத்தைக்குறித்து மித்தையாய்ப்போனபடியினாலறியவேண்டிவதில்லையென்றுத்தரம்.

எஅ - வது. துவம்பதசோதனைபண்ணினால் தத்பதசோதனை யேதுக்கென்கிறசங்கைக்கு, துவம்பதசோதனைபண்ணினால் சாக்கியையறியலாம். தத்பதசோதனைபண்ணினால் அகண்டமாகியப்பிரமத்தையறியலாமென்றுத்தரம்.

எக - வது. சித்விலாசத்தினற்றோன்றுஞ்சகம் சீவன்முக்தனுக்கு நஷ்டமானாற் சித்து நித்தியமாயிருக்கவேண்டுமல்லவா ஆரோபமும் அதிஷ்டானமும் போமென்றற் றுனியமாமென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்வபாவஞ்ஞானமொன்றுமேசத்தியம்
நபடியினால்ஸ்வரூபத்திற்குஹானியில்லை
ன்றுத்தரம்.

சங்கற்ப நிராகரணம்

முற்றிற்று.

6434

R65(EN)06

